

Els reconeixements sistemàtics: cara i creu

TERMCAT*

Les empreses tenen per llei l'obligació d'oferir a totes les persones que hi treballen un **reconeixement sistemàtic** (també en podem dir una *revisió mèdica*, però en català no n'hem de dir ni *check-up* ni *chequeo*). En qualsevol reconeixement sistemàtic podem esperar, si està ben organitzat, una bona **anamnesi**, una exploració física i instrumental bàsica i gairebé sempre proves complementàries, habitualment determinacions analítiques de diferents paràmetres en mostres de sang i d'orina, però també electrocardiogrames o exploracions radiològiques.

Ningú posa en dubte que hi ha ocupacions en què els treballadors s'exposen a riscos laborals més o menys greus i que és important que tinguin un seguiment mèdic adreçat a evidenciar possibles alteracions de la salut vinculades al risc, ja que el **dret a la salut** està reconegut en la Declaració Universal dels Drets Humans. Malgrat que seria òptim que els riscos no existissin o disminuïssin fins a ser negligibles (el concepte que tècnicament coneixem com a **prevenció primària**) es tracta d'una qüestió complexa, perquè el risc zero no existeix. Per això la **prevenció secundària**, és a dir, la detecció primerenca d'alguna alteració, permet sovint actuar abans que el dany a la salut sigui més gran.

No obstant això, cal no oblidar que qualsevol revisió sistemàtica, igual que qualsevol tipus de **cribratge** en persones apa-

rentment sanes, no és tan innòcua com de vegades ens pensem. Tota exploració, anàlisi o prova comporta estadísticament l'aparició de **falsos negatius**, és a dir, que considerem sana una persona que no ho és, i de **falsos positius**, o sigui, que considerem malalta una persona que no ho és. Això provoca un impacte significatiu en les persones afectades, per una sensació enganyosa de seguretat en els falsos negatius, d'una banda, i per ansietat, repetició de proves i sovint administració de tractaments innecessaris o inadequats en els falsos positius, de l'altra.

Tot plegat constitueix un dilema amb què els sanitaris afrontem la nostra feina de cada dia. Per bé que està relacionat amb els límits de la sensibilitat i l'especificitat de qualsevol intervenció, no queda exempt de consideracions ètiques: és de sentit comú que qualsevol intervenció només té sentit si el mal que volem evitar és molt superior a la suma de molèsties i despeses que ocasionem, però l'equilibri no és pas fàcil de trobar.

Recordeu que trobareu les fitxes de tots aquests termes en el **Cercaterm**, el cercador terminològic del TERMCAT. I, que si teniu cap dubte terminològic o ens voleu fer arribar qualsevol suggeriment, podeu escriure'ns un correu electrònic a informacio@termcat.cat.

[Font: Oriol Ramis, membre de la **SocDEMCA**T.]

Sunday. Óleo sobre madera, 14,7 cm x 21 cm

* Text adaptat de l'original publicat en el [portal Terminologia de les ciències de la salut - demcat](#)